XEZALA SOMERI

Tengezarê Marînî

Bi tenê...

Da ez, bi navê te bixurrim.

Birîna ?ûnwarekî bêhedan, kofiyên xerzanî, tîne dîlanê

Rabe dîlbera min!

?evçiraxa heyvanekî sûnddayî ji "Du'aya serê?ê`; ji Kaniya Spî, veneqetîne.

Bila ez,

bibim nêçîra bîstikeke pû?t.

Ji wê çirisandina xemgîniyê, çixareya xwe, hi?yar bike. Keldûmana ahînên rûbarê te ye.

Keskahiya mirinê, dijene.

Nêzîkî min in, ew indeko.

Sih û neh, ji lawija qederê re, dikim qêrîna berfê.

Deng ji ni?ka ve, ji xewnên serîhildana pencerê, rû didin.

Ji nalîna du mindalan, ev deq; dibi?kive.

Nûjeniya pîvazê, yariya sêwlekên ji hinavê...

kolanên bê sultan,

xemsariya bê nav û nî?an im.

Dergehê nivistinê ye,

wekî tîrêjên rojê, vedimire.

Razên ?evê ne,

windabûna xaçerêkên sermedî,

di dilopa xunavê de ne.

Kahinên dahênanê, bê lebat in,

di asoyên dînîtiyê de.

Ho SALEHê...

Bextik li te biqulipe.

Bi dilxwe?î, tiliyên min,

li xizêmokê, li wan ?iharan, gok, maç dikirin.

Te, ew re?tîr, mîna re?çiyayekî,

bi ser min de, berda.

Di wê rojê de,

?ikestina min a yekemîn hate neqi?andin.

Mixabiniya min a ciwan,

tirih da,

reng veda.

Dîmenên pêlavan xwe di dêmên min de,

çandin.

Ev nîvê min e, Kubara min.

Lerza welatekî ji mijê,

Dê bigihin hev, em?

Dergehê serxwe?iya min,

li ber ?eva,

ko zuxurên xwe winda kirine,

davan vedide.

Xwîna spî ya kîjan xwedayî yî tu?!

zingilê gumanê, mestbûna te be?dar dike.

Hûçkên lêvên te melûl in.

U.. ez biyan im dilo, biyan im.

Em, li ser rev û qirkirinê,

perwerde dibin.

De ka ji birûskê, sêvekê, bide min.

Li ser derfe?a xwedê, bêdengiyê, xelat dikin:

Sirûdên rewrewkê ne,

wekî dîrokê bê xunav; girtî dimînin.

Li ser peykerê rondikan, bendewarê we me.

Ji xapên Orfios, fîxanên te, disincirin.

Weha ez, hatim Cengezêrînê min.

Bê xetîre, li Kelehê vegeriyam.

Ci oqiyanos e, dilê te?!

Bihar e?!

Bendewariya qurbanan dikî?

Rabe serxwe:

Tu hetîketiya min a bê nav û nî?an î.

Dîwarên ketî ne, dilê me.

Bes e, bes e,

dîwarên ketî ne dilê me.

Ev zeman bi kû ve diçe?

Pesindana re?bîniyê ye, ?epala min.

Li wir, devera dil, tê xapandin,

ahînên xwe, diverêsim.

Min rêça bajêr, winda kir.

Pozê xwe, hilnede.

Ez te xezalek e Somer î, li pê? xwe, dibînim.

Tiraf e îro kenê te.

Bi nazdarî, awirên te, himbêz dikim.

Cara yekemîn bû, bi xil û xavî..

ez, hingivtim jixwebiyaniyê.

Li wî dergehî, li biyanistanê,

baqê gulan, Ji xwe ?erim kirin

û min jî ?erim kir.

Wisa melûl.

Wisa biyan.

Wisa ciwan,

?ikestin li ?ûn têkçûnê,

Bi xemgînî, min fehliya xwe, dikurkusand.

Bi pê? ve, Faust, bi pê? ve...

Ci xewn, mêbûna te, himbêz dikin?!

?îr û tiraf im, hawara rojê.

?eva bêhesab im:

Were dîlbera min!

Sermediya ?ûneke raketî me.

Gerdûnekî lêvexumehayî,

daweta re?kê?evê ne, em.

De bêjin, çîrokan, bêjin.

U ez, mêvanê xwelîdankê me.

Nêzîkî min bibe.

Dîtina dawî, di valahiya têko?rekî de me.

Wê qehpê, paqê xwe ji Enkîdo re, nekirine nasname.

Ezê ba ji xwedayan, dagirim.

Wan bikim ?îva dawî.

Yûsiv naxwaze ji wê bîrê, ji hêlîna Meryem, derbikeve!

Li GOYR, DONAU,

ji ber mijûliyên min, rawestiya bû.

Kolanên xerîbiyê bûn, dîlbera min.

Kuç û kevirên ?AREKERIKE

têra dilê min, nedikirin.

Birako:

Ew mêraniya te li ser vî tuxûbî,

mehrecana xwedîkirinê ye.

De bese ?evê, min tevlîhev neke.

De bese ?evê,

Nebe sedema bi?kivîna ahînan,

di kûrahiya min de.

Godot hat, kurd tenê dîtin û vegeriya.

Di vê keesrê de, kesk im.

Qîrîna binef?ê me, serbizingil im.

Bes e, min tevlîhev neke!

Dinya pûç û betal e.

Bêciriya mijê, dengê strana evîndara min e.

Di raza ?evê de, bêwestan,

li wan çavxezalan, tema?e dikim.

Dilopek ji çiravê,

di navbera xwedayan de

dibe tozgerînok,

Ji destpêka baranê ve,

xewna min mewîjan, dihûne.

Li ser vî dîwarî,

bêrengiya meyê, giha qonaxa nimêjê.

Li ser maza mirinê,

?anogerî ?arên xwe, hine kirin.

Seqema herê?imê ye,

pîrozmendiya kavilên ?ahnaziyê, bi dest dixîne.

De were..

Dorpêçkirina min, ji xelekplanên xwe,

di oqiyanosên matmayî, werbike.

De bese cana min.

Kulên min tevlîhev neke.

Ez...

Ci bibêjim û çi nebêjim?

Ji girnijîna ?evên serxwe?,

ji henasa berbangên bêzar.

Na, na weleh, ji kerba wan ên,

rojê bêjing dikin.

Min gelek nêrgiz di dilê xwe de,

bi cî kirine.

Kolan bi kolan, ?ûna simên min,

nêrbûna min a qaçax

li ser mêza bîranînên min, wêne dikin

Ji rûni?tgehên zangoya Helebê, Fakulteya Adab, bipirse.

U ji (......) bipirse û bi .... bipirse:

Ka min çend caran, dûmana rondikên xwe,

di nav tabloyên Qilêç û Gulî de,

winda kirine.

Ji bayê,

ko ji ber keziyên zerî û esmeran,

ber bi ba dibû,

bipirse.

Aaah, min çendê caran,

hi? û sewdanê xwe, sipartiye dengê Miço!?

Bes e, min tevlîhev neke.

Birînên min ên sava, ?iyar neke.

Ez çi bibêjim û çi nebêjim;

Tu bi xwedê kî,

Devê birînên min, venekî.

Bêhna kewdanan têt

Ji hêlekê ve, dê

Ji hêlekê ve, bira

Ji kê re bibêjim?

Ji kê ve?êrim?

Cîrokvano, dem van çîrokan nasipêre xwe.

Li kûrika xwe, bigere.

Bi re?pekan, tu bîranînên xwe,

liber bê dikî.

Dergeh bigire,

?ev ji havîbûna xwe, wê bête der.

xemgmya min a piroz,

dema tu derbas dibî,

sermest û sergerdan dibe.

Daristanek ji evînê -Ez ne?iyam bêm-

di çavê te de, dixwînim.

Were cana min,

bila ew bixûr,

di ser serê me re, hilbiperike.

Ezê qurbanekê..

ji xezala xwe ya SOMERî re, girêdim.

Berî kitika re? bi zarokan re, derbikeve,

Em, bigihin "ke?tiya Nûh".

Em, bigihin "Ke?tiya Nûh".

Here vir:

BERGEH
KOVARA DUGIRE
BAGOK
DOST

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.